

מניות מקרקעין - סימן טוב לבאות

מי שחשב שפסו "פרויקטים" מן הארץ לאחר המפלות. טועה. קחו לדוגמה את הפרויקט הנחמד של רוגי זילברמן (חדרה, חנני, זוכרים?) הוא היה השבוע סגנונית ראשונה. ובמקום שמרצי מניות עומדים, גם מנהלי תיקים מצדיעים. השבוע, ביום הראשון נפלה המניה הקלה של קליל בחמישים אחוז. מי שמיהר לקחת טרמפ ושכח לרדת, נשאר עם המניות. רוגי זילברמן נשאר עם הכסף. הוא עשה זאת טוב. ללמדכם שבחור עם דיפלומה של כלכלן עושה את זה גם.

בחזרה השבועי של אחד הבנקים נאמר, כי השוק משנה כיוון, הם מסבירים: גידול במחזורים, עליות שערים וקליטה טובה של היצעים. תיאור המצב מדויק, הם גם מציינים שלהיטל על מטבע חוץ תהיה השפעה טובה על שוקי-המניות. לא מדויק, אבל גם לא מפריע.

עוד שורה אחת ובוהו סיימנו להשבוע. מתכנן שההשקעה הטובה ביותר במשך השנה ורבע האחרונים, מאז ינואר 1982, היתה במניות חברות המקרקעין. השניו הריאלי במדד מניות המקרקעין עלה כ-25 אחוז, בניכוי האינפלציה. וזה סימן טוב לבאות.

קיבלתי שאלון הצטרפות לאגודת האינטגניטים של הבורסה. זה חשוב מאוד ותיכף גם תבינו למה. את המיבחן האחרון עברתי בשבוע שעבר, ואת המיבחן לפני אחרון בשבוע שלפניו. אתם רואים, משהו התחיל לזוז בבורסה. אם לא ברור עדיין אם זה באמת "קהל המשקיעים" שחזר לבורסה, בכל מיקרה המחזורים היומיים - שהם סימן מובהק להתאוששות - גדלו ואיתם גם שערי המניות הטובות, הכבדות-הנכסיות, אותן שהי קרנות מטפחות ולאחרונה גם הבנקים.

נחזור לעניין. ועדת-הקבלה של "אגודת נביאי האמת" של הבורסה, לא תוכל שלא לקבל אותי כחבר מן המניין. אמרתי לכם שמה שצריך זה לעבור את ה-1 באפריל - הוא עבר. אמרתי לכם שצריך קצת דחיפות והרבה משיכות כדי שהבורסה תזוז - היא זזה בעיקבותיהם.

הבנקים הפסיקו לתת למשקיעים במניותיהם 0.6 אחוזים ליום. הם ירדו ברמה ל-0.02, ל-0.3 ולעיתים גם 0.4 אחוזים. המשקיעים התחילו לצאת מהבנקאות. "פליטי הבנקים" חוזרים לשוק ההגנה וטא התחילה.

עכשיו עצה קלה. עדיין צריך להיזהר: אופטי מיות - כן, זהירות - גם כן. אז מי שרוצה להתעשר החודש, יחפש לו מניות כבדות-נכסיות.

נפט שואף לאנס

לפעמים מותר גם לומר ולהסביר, מדוע לא כדאי לקנות מניות מסוימות. הנה אחת מהן.

בתחילת מרס פרסמה חברה חדשה, בשם טיטניק חירופי נפט 1983 תשקיף להג' פקה. בראש התשקיף כתוב: "ההשקעה במניות ובכתבי האופציה המוצעים בתשי" קיף זה כרוכה בדרגה גבוהה של סיכון". אני מציע לכל המשקיעים לקחת את זה ברצינות גדולה.

לא חשוב אם ימצאו נפט. מה שמעניין במניות החדשות הוא, שערך ביום ההג' פקה לא היה שווה אפילו חצי ממה ש"הציגו. אם תקחו בחשבון שחצי מאפס, זה גם אפס. הבינו למה אני מתכוון.

מה שעשה את ההנפקה ליותר מעניינת היא העובדה שבנק לאומי היה החתם הראשי. ומה שעשה את העניין לעוד יותר מעניין הוא, שבנק לאומי הפך לחתם למי רות שידע מפי יועציו שהעסק מופרך.

יש עוד דבר מעניין: שניים מבני המניות, אברהם ("בומה") שביט ודוד שור, הם המנכ"ל הפורש של בנק כללי. אני לא יודע אם הם ימצאו נפט, אבל פנסיה שמנה כבר מובטחת לשניים אלה, אין כל סיבה להעשיר את העשירים, אפילו הם מנכ"לים לשעבר של חברת-תעופה או בנק.

מסיוואן לצדן - פי' 14

קראתי באחד השבועונים האמריקאיים כי בטאיוון, לשעבר פורמוזה - האי הסיני שליד חופי סין - פורחת תעשייה מיוחדת של זיופים. מוסיפים הכל: ג'ינסים של ליווייס, שעונים יוקרתיים של רולקס, בחמישה אחוז מהמחיר של השעון האמיתי, מחשבים אישיים ברבע המחיר - בקיצור, כל דבר שניתן לחיקוי (וכמעט שאין דבר שלא ניתן לחקות אותו), אפשר להזמין בדואר בטיסה, בירת טאיוון.

גם ספרים מצלמים שם בלי רשותו של המו"ל, ומוכרים ברבע ובמחצית המחיר. הסטודנטים במזרח הרחוק וגם בהודו נהנים מספרים זולים במיוחד, שמחירם בארץ המוצא הוא בין 35 עד 60 דולר - כמעט הכנסה חודשית של סטודנט מצוי - נמכרים במחירים של חמישה עד 10 דולר.

עד כאן, כדי ליצור רקע מתאים לסיפור ישראלי מצוי. בטאיוון מפותחת גם תע' שית חלקי-חילוף למכוניות מכל דגם, מין וסוג. שימעה של תעשייה זו הגיעה גם אל כמה מסחריה הורזים של ישראל. אם אפשר לקנות שם בעשירית המחיר חלקי-חילוף ולשלם עליו אגרות, היטלים, מכס, מס-קינה, מע"מ, הרי בסופו של עניין, הם אמרו לעצמם, הוא עדיין יעלה רק 30% ממחירו אצל היצרן המקורי! והם צדקו.

למשל, סוחר קנה בטאיוון חתי קי פח של קורטניה, המיועדים ל"חופת המנוע". המחיר בטאיוון היה 30 דולר. עד שהסחורה הגיעה לישראל יוצאה את בית-המכס, בדרכה אל מחסני היבואן, פק' מחירה ועלה ל-150 דולר. לא ברור בכמה קנה את הפח הממין הפי' טונאי, אך הגרזניק שילם עבור הפח הני" 8000 (שמונת אלפים שקל). בעל המכונית שילם 17 אלף שקלים וחברת-הביטוח הוסיפה את המע"מ.

הכל על מקומו בא בשלום, הנה, יש לכם הסבר, אי שיעור במיקרו-כלכלה. איך הוסיכם 30 דולר בטאיוון 420 דולר בישראל.

וזהו מעשה של יומיום. זו היא אולי הסיבה שהשנה שוב תהיה האינפלציה בת שלוש ספרות. אבל לעומת זה הדולר יהיה זול.

הגברת עם הדובון
המחיר: 40 מיליון לירות

בדרך-כלל אלה הם חפצים רגילים, אך מה שעושה אותם למיוחדים, הוא החומר ממנו הם עשויים. למשל, רצועה לבובת דוב העשויה מירקם של יהלומים, במחיר מיוחד של תישעים אלף מאתיים חמישים דולר בלבד (40 מיליון לירות מקבלים עודף). הדוב עצמו עשוי מפרוות של חמישה מינקים, והוא אחד הפריטים הוולים שברשימה: 950 דולר בלבד.

הנה רשימה קצרה של פריטים: קופסה לכדורי טנים עשויה מכסף טהור, במחיר 1750 דולר; אוכל עוברת-יד, עשוי עור כמובן, במחיר 1600 דולר; לחוככי מדי סיקה מוצע רשמקול בשם "נאקא" מיצי 1000, עשוי מעץ אדום ממוקד, עם לחצית הפעלה מזהב טהור, במחיר ששת אלפים דולר; שימושי מאוד הוא השעון של "פאטק פיליפ" המשובץ ב-10.5 קאראט של יהלומים, במחיר של 350 אלף דולר.

במדריך-קטלוג יש כמה מדורים. בין היתר מדור למיסעדות-יוקרה, למכוניות עתיקות, להשקעות מעניינות ולהמונות של חוליות-יוקרה העומדות למכירה, במחירים החל מ-2.5 עד 6 מיליון דולר. הגברת עצמה מודה, שהיא נוהגת בשברולט ולא ברוקס רויס, ולעיתים קרובות לובשת מכר נסי ג'ינס. שאינם תואמים את שערן ה-1000 שקל משובץ היהלומים שעל ידה. אל דאגה, היא תתעשר. העשירים יעזרו לה.

הגברת עם הקטלוגים

מדור הקטלוגים של חפצים ופסנטים משוגעים מתרחב. השבוע הגיע אלי גויר של עיתון, ששלח עליידי אחת מקוראות העולם הזה בווייג'יניה, בארצות-הברית. קודם כל, תודה לקוראה יעל על המיטלה. ועכשיו לעניין עצמו. הקטע באותו עיתון, דייל פרס, מצטט ידיעה של סוכ' נות הידיעות יו"פ (יונייטד 1982), על גברת בת 28 בשם פטרישה שלזינגר, שהקימה עסק חדש בלוס-אנג'לס. הגברת הצעירה הזו היא המו"לת של מדריך הקניות הבינלאומי לטוב ביותר בבורלי-היט. למי שאינו יודע, בורלי-היטלס הוא הרחוב הארוך ביותר בלוס-אנג'לס, ובו גרים, בחוליות, כל המיומה של עולם הקולנוע האמריקאי, כל העשירים, היפים והיפות של המקום.

המדריך המיוחד - שאותו הדפיסה במאה אלף עותקים - חולק בחינם במ' קומות המתאימים ונשלח בדואר לעשירים שונים, כולל כאלה המתגוררים במכסיקו ובארצות דרום-אמריקה, במדינות-הגנפס, ביפן, ואפילו במזרח אירופה. כדי להקל על הקלות הפוטנציאליות, הטכסט במדריך הוא בחמש שפות: אנג' לית, ספרדית, ערבית, יפנית וצרפתית. "שפות אלה", אומרת בעלת העסק, "הן הנפוצות ביותר בין העשירים הבאים ל-בורלי-היט".

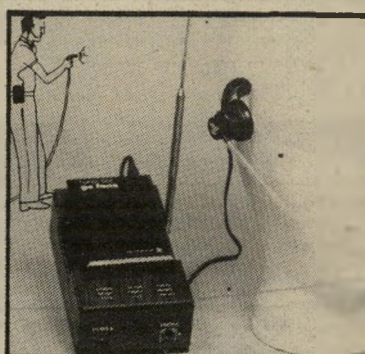
מה מוצע במדריך, ההופך אותו לכה מעניין, שסוכנות ידיעות בינלאומית מיר צאת עניין לראיין את המו"לת שלו?

אז הפה. ועכשיו, איך הפנטם הזה עובד. קודם כל השווה: משהו בין 30 ל-40 מטרים מטלפון-האם. ה' משקל: כ-120 גרם בלבד. אפשר גם לחייג החוצה, בתנאי שמיספר הטלפון הוכנס לזיכרון.

יש דבר אחד ששכחתי: ברגע שהי טלפון מצלצל, צריך לחוץ על מתג כדי לקבל את השיחה. בסיס הטלפון משמש גם כתחנת-מימסר אלחוטית. מתחבר לכל שקע מצוי של טלפון רגיל. ועכשיו למחיר. 150 דולר - והוא שלך. אני מקווה ששמתם לב לעובדה שהי ידיים תמיד חופשיות לנכס בידיה.

טלפון לידים מלוכלכות

גם אני חשבתי שבשטח הטלפונים ג'י מרו כל הפנטים. טעיתי, יש עוד, ואפילו מעניינים ויעילים. מי שמשוגע על טל-פונים, יואיל להוסיף לשורת הפנטים מכשיר נוסף ונייד. נניח שיש לך וילה, ונניח שאתה מוכש את העשבים השוטים שעלו על הדשא, ופיתאום - נניח - אתה שומע צילצול של הטלפון בבית ורץ מהר עם הידיים המלוכלכות. תופס את השפופרת וטרח... הצילצול נפסק. מה קרה? רצת כמו משר גע, אולי בגלל טעות בחיוג. ליכלכת את הטלפון ונוסף על אלה - היה הכל לשווא. איך אפשר לפתור את הבעיה?

טלפון גינה
150 דולר והוא שלך

הכולנו המפורסם האמאכר שלייר, מעמיד לרשותן פיתרון קל ונוח. אפשר לקנות אותו במקום או באמצעות הדואר - למי שכמובן נמצא בניו-יורק. ועכשיו למכשיר עצמו. המכשיר עצמו הוא טלפון עם שדיטה מרחוק, שאותו אפשר להי גור על חגורת המכנסים. מן ה' מכשיר משתדך לו חוט, שאדני מחוברת אפרכסת המתלבשת כי קלות על האוזן. המיקרופון יוצא ממרכז האפרכסת ונתון כתוך צי' נורית פלסטית קשיחה, המוכיחה